

ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣ

«νυνί δε απόθεσθε ... βλασφημίαν»

Όταν ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν» Του, του παρεχώρησε τη δυνατότητα του προφορικού λόγου και μάλιστα του έδωσε την εντολή να ονοματοδοτήσει τα άλογα ζώα. Με τον προφορικό λόγο ο άνθρωπος δοξάζει το Θεό, προσεύχεται σ' αυτόν, δέεται, εκφράζει την μετάνοιά του: «Κύριε τα χείλη μου ανοίξης και το στόμα μου αναγγελεύει την αίνεσίν Σου», και «πληρωθήτω το στόμα μου αινέσεως Σου, Κύριε, όπως υμνήσω την δόξαν Σου, όλην την ημέραν την μεγαλοπρέπειάν Σου». Όμως, αρκετές φορές η απομάκρυνση του ανθρώπου από τον Θεό, η διακοπή της κοινωνίας μαζί Του, η παράβαση του θείου θελήματος, τον ωθεί στο να χρησιμοποιεί το λόγο του με τρόπο απρεπή και αντίθετο προς το θέλημα του Θεού. Μία από τις μορφές αυτής της εφάμαρτης χρήσεως του λόγου είναι η βλασφημία του ονόματος του Θεού.

Η ασέβεια της βλασφημίας

Η βλασφημία αποτελεί βαρύτατη ασέβεια προς τον Θεό, εξύβριση του ονόματός Του. Στην παλαιά Διαθήκη συνάπτεται με το «ονομάζειν το όνομα Κυρίου» και τιμωρείται με θάνατο: «ος εάν καταράσθαι Θεόν, αμαρτίαν λήψεται, ονομάζων δε το όνομα Κυρίου θανάτω θανατούσθω λίθοις λιθοβολείτω, αυτόν πάσα η συναγωγή Ισραήλ... εν τω ονομάσαι αυτόν το όνομα Κυρίου, τελευτάτω» (Λευϊτ κδ' 15-16).

Στην Καινή Διαθήκη η βλασφημία αποτελεί μεγάλη αμαρτία. Άλλες φορές τίθεται με άλλα σοβαρά αμαρτήματα: «έσωθεν γαρ εκ της καρδιάς των ανθρώπων οι διαλογισμοί οι κακοί εκπορεύονται, μοιχείαι, πορνείαι, φόνοι, κλοπαί, πλεοναιξίαι, πονηρίαι, δόλος, ασέλγεια, οφθαλμός πονηρός, βλασφημία, υπερηφανεία, αφροσύνη» (Μαρκ. ζ' 21-22), και άλλες φορές τίθεται παράλληλα προς την αμαρτία στο σύνολό της: «Αμήν λέγω υμίν ότι πάντα αφεθήσεται τοις υιοίς των ανθρώπων τα αμαρτήματα και αι βλασφημιαί όσας εάν βλασφημήσωσιν» (Μαρκ. γ' 28). Ιδιαίτερα προβάλεται η βαρύτητα της βλασφημίας του Θεού ή του ονόματος του Θεού στην Αποκάλυψη: «Και (το θηρίον) ήνοιξε το στόμα αυτού εις βλασφημίαν προς τον Θεόν, βλασφημήσαι το όνομα αυτού» (Αποκ. ιγ' 6), και «εκαυματίσθησαν οι άνθρωποι καύμα μέγα, και εβλασφήμησαν τον Θεόν του ουρανού ... και ου μετενόησαν εκ των έργων αυτών (ις' 11).

Αποφυγή κάθε αφορμής βλασφημίας

Επιπλέον, η Καινή Διαθήκη δεν προβάλλει μόνο το μέγεθος της ασέβειας του ανθρώπου προς τον Θεό που εκδηλώνεται με τη βλασφημία, αλλά και προτρέπει στην αποφυγή της βλασφημίας: «πάσα πικρία και θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία αρθήτω αφ' υμών συν πάσι κακία» (Εφεσ. δ' 31) «τετύφωται, μηδέν επιστάμενος, αλλά νοσών περιζητήσεις και λογομαχίας, εξ ών γίνεται φθόνος, έρις, βλασφημιαί, υπόνοιαι πονηραί ... συ δε, ώ άνθρωπε του Θεού, ταύτα φεύγε» (Α' Τιμ. στ' 4,11). Ακόμη συνιστά την μη διάπραξη πράξεων που μπορούν να οδηγήσουν στη βλασφημία του Θεού από τους άλλους, «το γαρ όνομα του Θεού βλασφημείται εν τοις έθνεσι» (Ρωμ. β' 24).

Τέλος, από τους Πατέρες της Εκκλησίας σημειώνουμε τη σύντομη αλλά περιεκτική παρατήρηση του ιερού Χρυσοστόμου: «Οι βλασφημούντες... την οικείαν λυμαίνονται σωτηρίαν» (Περί ακαταλύπτου, 3,1).

Αδελφοί μου,

η βλασφημία είναι πράξη παράλογη, σχιζοφρενική. Γι' αυτό ας την αποφεύγουμε και «εν ενί στόματι και μιά καρδία» ας δοξάζουμε και ας τιμάμε «το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα » του Τριαδικού Θεού. Αμήν.

Αρχιμ. Θ. Απ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Κολ. γ' 4-11)

«Νεκρώσατε τα μέλη υμών τα επί της γής»

Αδελφοί, όταν ο Χριστός φανερωθή, η ζωή ημών, τότε και υμείς σύν αυτώ φανερωθήσεσθε εν δόξη. Νεκρώσατε ούν τα μέλη υμών τα επί της γής, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν, και την πλεονεξίαν, ήτις εστίν ειδωλολατρίαν, δι' ἃ ἔρχεται ἡ οργή του Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς και υμείς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αυτοῖς, νυνὶ δε ἀπόθεσθε και υμείς τα πάντα, οργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αισχρολογία ἐκ του στόματος υμών. μή ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τον παλαιόν ἄνθρωπον σύν ταις πράξεσιν αυτού και ενδυσάμενοι τον νέον τον ανακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα του κτίσαντος αὐτόν, ὅπου ουκ ἐνὶ Ἑλλην και Ιουδαίος, περιτομή και ακροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ελεύθερος, ἀλλά τα πάντα και ἐν πάσι Χριστός.

Μετάφραση της Αποστολικής περικοπής

Αδελφοί, όταν ο Χριστός, που είναι η ζωή μας, φανερωθεί, τότε και εσείς θα φανερωθείτε μαζί του δοξασμένοι. Νεκρώσατε λοιπόν ὅ,τι γήινο είναι μέσα σας, δηλαδή την πορνεία, την ακαθαρσία, το πάθος, την κακή επιθυμία και την πλεονεξία, η οποία είναι ειδωλολατρία, ἔνεκα των οποίων ἔρχεται ἡ οργή του Θεοῦ ἐπάνω στους ἀπειθεῖς ἀνθρώπους. Αὐτά ἀκολουθοῦσατε και σεις κάποτε, ὅταν ζούσατε αὐτήν την ζωή. Αλλά τώρα ἀποβάλλατε και σεις ὅλα αὐτά, την οργή, το θυμό, την κακία, τη δυσφήμιση, την αισχρολογία του στόματος. Μὴ λέτε ψέματα ο ἕνας στον ἄλλο, ἀφοῦ ἔχετε ἀποβάλλει τον παλαιό ἄνθρωπο με τας πράξεις του, και ἔχετε ἐνδυθεῖ τον νέον, ο οποίος ἀνανεοῦται εἰς ἐπίγνωσιν κατὰ την εἰκόνα του Δημιουργοῦ του. Τώρα δεν ὑπάρχει πλέον Ἕλληνας και Ιουδαίος, περιτμημένος και ἀπερίτμητος, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος ελεύθερος, ἀλλά ο Χριστός είναι τα πάντα και εἰς πάντας.